

Върху обния диагонален принцип

Я. Таганлики

Ще казваме, че един клас Ω от обобщени редици е стабилен, ако той съдържа всяка подредица на редица, която му принадлежи.

Ще казваме, че една редица $\{x_\alpha\}$ е нормална относно Ω , ако от всяка нейна подредица $\{x_{\alpha_\beta}\}$ може да се избере издигна подредица $\{x_{\alpha_{\beta_\gamma}}\}$, която принадлежи на Ω .

Теорема /диагонален принцип/. Нека $\{f_\alpha\}$ е обобщена редица от функции с една и съща дефиниционна област M . Ако при всяко фиксирано t от M редицата от функционалните стойности $\{f_\alpha(t)\}$ е нормална относно някой стабилен клас $\Omega^{(t)}$, /който може да зависи от t /, то съществува ^{такава} подредица $\{f_{\alpha_\beta}\}$ /чийто избор не зависи от t /, че при всяко t редицата от функционалните стойности $\{f_{\alpha_\beta}(t)\}$ от известно място нататък да принадлежи на $\Omega^{(t)}$. Това значи, че при всяко t има такъв индекс β_t /който може да зависи от t /, че при $\beta > \beta_t$ да имаме $\{f_{\alpha_\beta}(t)\} \in \Omega^{(t)}$.

Пример 1. Нека Ω е класът на монотонните редици от реални числа. Очевидно този клас е стабилен, защото всяка подредица на монотонна редица е пак монотонна, т.е. принадлежи на Ω . От друга страна, ако $\{x_\alpha\}$ е произволна обобщена редица от реални ~~функции~~ числа, ние можем да изберем от нея монотонна подредица. И наистина, нека c е точка на съгответстване на тази редица / която може да бъде $+\infty$ или $-\infty$ /. Тогава поне едното от ~~неравенствата~~ *условията*

$$x_\alpha \leq c, \quad c \leq x_\alpha, \quad c = x_\alpha$$

е изпълнено за произволно големи стойности на α . Нека например е изпълнено за произволно големи стойности на α индексът на неравенството

$$c \leq x_\alpha.$$

Да положим $\beta = (\alpha, x_\alpha)$, където α е избрано така, че да имаме $c \leq x_\alpha$. Нека приемем

$$(\alpha_1, x_{\alpha_1}) < (\alpha_2, x_{\alpha_2}),$$

ако

$$\alpha_1 < \alpha_2, \\ x_{\alpha_1} \geq x_{\alpha_2}.$$

Да положим $\alpha_p = \alpha - 2^{-p}$. Тогава $\{a_{\alpha_p}\}$ е монотонно намаляваща подредица на $\{a_\alpha\}$.

От изложеното се вижда въз основа на диагоналния принцип, че ако $\{f_\alpha\}$ е редица от числови функции с една и съща дефиниционна област, то ние можем да изберем подредица $\{f_{\alpha_p}\}$ по такъв начин, че за всяко t редицата от функционалните стойности $\{f_{\alpha_p}(t)\}$ да бъде монотонна от известно място нататък.

Пример 2. Нека Σ е метрично пространство и $\rho(x, y)$ е неговият метричен функционал. Ще казваме, че една редица $\{x_\alpha\}$ от точки на Σ е абсолютно фундаментална, ако съвокупността от всичките крайни суми от вида

$$\rho(x_{\alpha_1}, x_{\alpha_2}) + \rho(x_{\alpha_2}, x_{\alpha_3}) + \dots + \rho(x_{\alpha_{n-1}}, x_{\alpha_n}),$$

където $\alpha_1 < \alpha_2 < \dots < \alpha_n$, е ограничена.

Ще покажем, че от всяка фундаментална редица може да се избере абсолютно фундаментална подредица. И наистина, нека $\Sigma \lambda_\nu$ е сходящ ред с положителни членове. Да положим $\beta = (\alpha, \nu)$, където ν е естествено число и α е индекс на обобщената редица $\{x_\alpha\}$ избран така, че да имаме

$$(1) \quad \rho(x_\alpha, x_\mu) < \lambda_\nu$$

при $\mu > \alpha$. Ние можем да изберем ν произволно. Тогава (1) ще бъде изпълнено, ако α е достатъчно голямо. Ще пишем

$$(\alpha_1, \nu_1) < (\alpha_2, \nu_2),$$

ако $\alpha_1 < \alpha_2, \nu_1 < \nu_2$. Да положим $x_{\beta_i} = x_{\alpha_i}$. Тогава $\{x_{\beta_i}\}$ е абсолютно фундаментална подредица на редицата $\{x_\alpha\}$. И наистина, нека $\beta_1 < \beta_2 < \dots < \beta_m$ и нека $\beta_i = (\alpha_i, \nu_i)$. Тогава

$$\rho(x_{\beta_i}, x_{\beta_{i+1}}) = \rho(x_{\alpha_i}, x_{\alpha_{i+1}}) \leq \lambda_{\nu_i}$$

защото $\alpha_i < \alpha_{i+1}$. По такъв начин имаме

$$\sum_{i=1}^m \rho(x_{\beta_i}, x_{\beta_{i+1}}) \leq \sum_{i=1}^m \lambda_{\nu_i} < \sum_{\nu=1}^{\infty} \lambda_\nu$$

защото всеки две от числата $\nu_1, \nu_2, \dots, \nu_m$ са различни помежду си.

От изложеното се вижда въз основа на диагоналния принцип, че ако $\{f_\alpha\}$ е обобщена редица от функции с обща

дефиниционна област N , за която при всяко фиксирано t
редицата от функционалните стойности $\{f_n(t)\}$ е фундаментална
редица от точки в някое метрично пространство /което може да
зависи от t /, то може да се избере подредица $\{f_{n_k}\}$ по
такъв начин, че за всяко фиксирано t редицата от функционални-
те стойности $\{f_{n_k}(t)\}$ от известно място нататък да бъде
абсолютно фундаментална.